களுக்கும் வருகிறது. போலியோ வாக்சினேஷன் சில குழந்தை களுக்கு கம்பல்சரியாகப் போடுகிருர்கள். ஸ்மால் பாக்ஸ், காலரா, போன்றவைகளுக்குப் போடுவதுபோல அதற்கும் தடுப்பு ஊசி போடுகிருர்கள். வந்தபிறகும், அதற்கு தகுந்தபடி சிகிச்சை கொடுக்கப்படுகிறது.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[*Note*.—**Asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.**]

II.—CALLING ATTENTION TO UNFILLED POSTS OF FIRST GRADE TAMIL PANDITS IN HIGH SCHOOLS IN MADURAI DISTRICT.

MR. CHAIRMAN : We will now take up the call attention motion given notice of by the hon. Member Vidwan T. Muthukannappan.

வித்துவான் தி. முத்துக்கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு சட்டமன்ற 42-வது விதியின் கீழ் அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கீழ்க்கண்ட செய்தியை கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

பல மாதங்களாக மதுரை மாவட்ட உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் முதல் நிலை தமிழாசிரியர் இடங்கள் காலியாகவே இருப்பதும் சில காலி இடங்களில் முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் பணிபுரிந்தாலும் இரண்டாந்தரத் தமிழாசிரியர்களுக்கு உரிய சம்பளமே கொடுக்கப் படுவதும் இதன் காரணமாக மாணவர்களின் பயிற்சித் தரம் பாதிக்கப்படுவதுமல்லாமல் ஆசிரியர்களும் உரிய சம்பளம் பெறு மல் கஷ்டப்படுகிருர்கள் என்பதும் குறித்து அவசரப்பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்த விஷயத்தை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : 1962வரையில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் உள்ள மொழியாசிரியர்களுக்கு உயர்நிலை வகுப்புக் களில் வாரம் ஒன்றுக்கு 17 மணி நேர வேலை இருந்தால்தான் அவர் களை முதல் நிலை மொழியாசிரியர்களாக நியமிக்கலாம் என்றிருந் தது. இந்த வரையறையை நீக்கி, எல்லா உயர்நிலைப் பள்ளிகளி லும் உயர்நிலை வகுப்புக்களில் போதிப்பதற்கென்று குறைந்த பட்சம் ஒரு முதல் நிலைத் தமிழாசிரியரையாவது நியமிக்க அரசாங்கம் அனுமதியளித்துள்ளது. அந்த மொழியாசிரியர் குறைந்த அளவு இத்தனை மணி நேரம் வேலை செய்யவேண்டுமென் கிற நிபந்தனை அவர்களுக்கு இல்லை. இதனுல் புதிய உத்தாவு களின்படி எல்லா உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் முதல் நிலைத் தமிழா சிரியர்களை நியமிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுவிட்டது. இந்தப் பதவிகள் 1962-க்கு முன்பு அமலிலிருந்த திட்டத்தின்கீழ் உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் கிடையாது. புதிய உத்தாவுகளின்படி மதுரை கலெக்டரின் அதிகாரத்திலுள்ள 25 புதிய போர்டு உயர்

நிலைப் பள்ளிகளில் 23 முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் நியமிக்கப் படவேண்டும். இந்த 25 பதவிகளில், இரண்டு பதவிகளுக்கு ஏற்கெனவே முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்களை நியமித்தாகிவிட்டது. எஞ்சிய 23 பதவிகளில், இப்போது இரண்டாம் நிலைப் பதவிகளில் பணியாற்றி வரும் தமிழ் ஆசிரியர்கள் பதவி உயர்வுக்குத் தகுதி பெற்றிருந்தால், அவர்களை அந்தப் பதவிகளில் நியமிக்கவேண்டும். இப்போதுள்ள இரண்டாம் நிலை ஆசிரியர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கொடுத்து இந்தப் பதவிகளுக்கு நியமிப்பதற்காகக் கலெக்டர் மாநிலக் கல்வி இயக்குனரை கலந்து ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறார்.

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1963-64—*cont.*

3-10 p.m. MR. CHAIRMAN : We will now continue the general discussion on the Budget for the year 1963-64. The hon. Member Sri L. S. Karayalar will now speak.

* SRI L. S. KARAYALAR : Mr. Chairman, Sir, I rise to join the chorus of tributes that have been paid to the Hon. the Finance Minister for presenting the Budget for the next year. Budgets used to be presented before with the idea of fulfilment of Plans and that has also been stated in the Budget speech of the Hon. Minister. But today the Budget bears the imprint more of the defence of this country than of the fulfilment of Plans, even though they have been given their due share. Today, more than ever, we feel the impact of the emergency. For, it is only last evening we read that the Afrasian proposals so ably formulated by the Hon. the Prime Minister of Ceylon, Srimathi Sirimavo Bandaranayaka at Colombo and carried most fittingly in New Delhi by that eminent Prime Minister, were about to be rejected or have been rejected, and tension has been created in the emergency that already exists in this country. It is with this background, in the background of defence and to a lesser extent, lesser only in comparison to the defence, of the economic development of this country that we have got to look at these Budget proposals that have been presented to us.

Sir, our Hon. Prime Minister who had been responsible not only for encouraging democracy in our country, but also for establishing and bringing into fruition democracy in various countries in the eastern sector of this globe has suffered what I should call a disappointment about the Chinese aggression. Time was—I think it was in 1955—when Chou-En-lai was chaperoned to Bandung, himself an unknown figure, into the international political field, suspected, derided, certainly not respected in any quarter. At that time I was in another country, far away from here and wherever and whenever I spoke in that country the audience, intelligent, alert, steeped in democracy, never failed to ask me : " Is not your Prime Minister Communist or at least turning pro-Communist? " He never was. At any rate, that was